ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 13ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3837

ΤΕΤΑΡΤΗ
25
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
1963
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΥΔΟΚΙΑ...

Ὁ ἐφετεινὸς ἑορτασμὸς τῆς Γεννήσεως εὑρίσκει τὴν ἀνθρωπότητα ἐγγύτερον πρὸς τὸν ὕμνον τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων τῆς Βηθλεέμ. Διότι, ναὶ μὲν δὲν ὑπάρχει ἀκόμη «ἐπὶ Γῆς εἰρήνη» — οὔτε καὶ θὰ ὑπάρχῃ, ἕως ὅτου οἱ λαοί της θελήσουν καὶ δυνηθοῦν νὰ μεταβάλουν τὰς ὑψηλὰς παραινέσεις τῶν θρησκειῶν των εἰς βιώματα — καὶ τὸ αἷμα χύνεται εἰς τὸ μακρινὸν Βιετνάμ, δυστυχῶς δὲ καὶ εἰς τὴν πλησίον μας Κύπρον, ἀλλά, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐσημειώθησαν βήματα πρὸς ἐλάφρυνσιν τῆς παγκοσμίου ἀτμοσφαίρας ἐκ τῶν νεφῶν τῆς δυσπιστίας, τῆς μισαλλοδοξίας, τῆς ἀπειλῆς.

Κατὰ τὴν περυσινὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, ἐξηγοῦντες διατί, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐφιαλτικὴν θανάσιμον κρίσιν τῆς Κούβας, εἴχομεν σχετικὴν αἰσιοδοξίαν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν παγκοσμίων σχέσεων, ἐτονίζαμεν, ὅτι «ἐξακολουθεῖ νὰ πνέῃ ἡ ζείδωρος αὔρα τῆς εἰρηνικῆς ἀναρρώσεως». Καὶ ἰδού, ὅτι ἐφέτος, μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν, ἡ διεθνὴς αὔρα εἶναι, πράγματι, περισσότερον ζείδωρος καὶ ἐλπιδοφόρος. Ἡ ἀνθρωπότης, ἂς ἐλπίσωμεν καὶ εὐχηθῶμεν, νὰ σημειώσῃ καὶ περαιτέρω κατακτήσεις εἰς τὴν ἐπίπονον πορείαν της πρὸς τὴν Εἰρήνην...

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται, κατὰ τὰ ἐφετεινὰ Χριστούγεννα, πλησιέστερον πρὸς τὸ δεύτερον οὐράνιον σύνθημα τῆς Βηθλεέμ. Ἐν Ἀνθρώποις εὐδοκία... Ὑπάρχει, ἐφέτος, ἐν Ἑλλάδι εὐδοκία...

Αἱ ἐκλογαὶ δὲν ἔδωσαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἁπλῶς καὶ μόνον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀσκήσῃ τὰ πολιτικά του δικαιώματα· πολὺ περισσότερον καὶ πολὺ ὑψηλότερον ἀπὸ αὐτό, τοῦ ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων. Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἐνίκησεν ἡ Δημοκρατία, ὄχι ὑπὸ τὴν στενὴν ἔννοιαν τῆς ὑπερτερήσεως ἑνὸς κόμματος, ἀλλὰ διότι ἡ λαϊκὴ ψῆφος ὑπῆρξεν, κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν, κυρίαρχος καὶ σεβαστή. Ποία ἄλλη εὐδοκία εἶναι μᾶλλον πολύτιμος δι' ἕνα Λαόν, ὅταν ἀποτελῇ τὸ ἄνθος τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας; Ἐπίσης τὸ «εἶδος» τῆς νίκης τῆς Δημοκρατίας, ἡ ἀναβίβασις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἰς τὴν πρώτην θέσιν καὶ εἰς τὴν κυβέρνησιν, τὰ πρῶτα ἐθνικολαϊκὰ μέτρα της, ἀλλὰ καὶ ἡ παραίτησις τῆς κυβερνήσεως, πρὸς λῆψιν θέσεων μάχης διὰ μίαν μεγαλυτέραν καὶ πληρεστέραν νίκην ἐν ὀνόματι καὶ ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ, ἀποτελοῦν ὑλικὰ τεκμήρια τῆς ἀληθοῦς εὐδοκίας μεταξὺ τῶν μεγάλων μαζῶν τῆς βαθύτατα Χριστιανικῆς μας οἰκογενείας!

Δὲν θὰ μιμηθῶμεν, βέβαια, τοὺς προπαγανδιστὰς τῆς παρατάξεως τῆς δεξιᾶς, οἱ ὁποῖοι — κατὰ τὴν ποιητικὴν ἔκφρασιν — «χωρὶς περίσκεψιν, χωρὶς αἰδῶ» συστέλλουν τὸ ἔθνος, διὰ νὰ τὸ μειώσουν εἰς τὰς διαστάσεις τοῦ κόμματός των, ἐπιφυλάσσοντες εἰς μόνους τοὺς ὀπαδούς του τὸν τίτλον τοῦ «ἐθνικόφρονος», διὰ νὰ ἀποδώσωμεν καὶ ἡμεῖς, ἀντιστοίχως, τὸν τίτλον τοῦ Χριστιανοῦ μόνον εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τῆς μεγάλης δημοκρατικῆς καὶ προοδευτικῆς παρατάξεως. Ὅμως, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ σημειώσωμεν, ὅτι εἶναι συνεπέστεροι καὶ πλησιέστεροι πρὸς τὴν θρησκείαν τοῦ Ναζωραίου ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀποδίδουν, ἐν λόγοις καὶ ἔργοις, μεγαλυτέραν σημασίαν εἰς τὸν Ἄνθρωπον, τόσον ἀπὸ ἠθικῆς, ὅσον καὶ ὑλικῆς ἀπόψεως. Ἑπομένως, τόσον ὁ ἀγὼν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ὁ ὁδηγήσας εἰς τὴν νίκην τῶν ἰδεωδῶν τῆς Δημοκρατίας, νίκην βαθύτατα ἠθικὴν καὶ ψυχικήν, ὅσον καὶ ὁ ὀλιγοήμερος, ἀλλὰ συναρπαστικὸς ἀγὼν τῆς κυβερνήσεως τοῦ Κέντρου, ὁ θεμελιώσας καλυτέραν κοινωνικὴν δικαιοσύνην καὶ Κρατικὴν στοργήν, ἐσκόρπισαν ἀληθῆ εὐδοκίαν εἰς τὴν μεγάλην μας Χριστιανικὴν οἰκογένειαν — ἐννοοῦμεν ὁλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν.

Δὲν δυνάμεθα νὰ παραλείψωμεν καὶ μίαν ὅλως εἰδικὴν περίπτωσιν προόδου μεταξὺ τῶν περυσινῶν καὶ τῶν ἐφετεινῶν Χριστουγέννων: Οἱ πολιτικοὶ κρατούμενοι, θὰ περάσουν τὰ τελευταῖα Χριστούγεννα μακρὰν τῶν οἰκογενειῶν των, διότι ἡ ἀποφυλάκισίς των μόνον διὰ τυπικοὺς λόγους θὰ καθυστερήσῃ ὀλίγον. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, τὰ ἐφετεινὰ Χριστούγεννα, μὲ τὰς ἀναμενομένας περαιτέρω πολιτικὰς ἐξελίξεις, ἐγγυῶνται ὅτι θὰ βαδίσωμεν πρὸς καλυτέρας δι' ὅλους ἡμέρας ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ τὸν εἰρηνικὸν — ἂς εὐχηθῶμεν — διεθνῆ οὐρανόν.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπεδέχθη παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως κ. Παπανδρέου

Ἡ ἐντολὴ προσεφέρθη εἰς τὸν κ. Π. Κανελλόπουλον ὁ ὁποῖος, ὅμως, ηὐχαρίστησε καὶ ΔΕΝ τὴν ἀπεδέχθη

ΣΗΜΕΡΟΝ Ἢ ΑΥΡΙΟΝ ΟΡΚΙΖΕΤΑΙ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Παπανδρέου ἀνελθὼν χθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὑπέβαλεν εἰς τὸν Βασιλέα τὴν παραίτησιν τῆς ὑπ' αὐτὸν κυβερνήσεως καὶ εἰσηγήθη τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν προκήρυξιν νέων ἐκλογῶν. Κατόπιν τούτου ἡ χώρα ἀπὸ τῆς χθὲς εἰσῆλθεν οὐσιαστικῶς εἰς προεκλογικὴν περίοδον, θεωρεῖται δὲ ἀπολύτως βέβαιον ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θὰ διενεργηθοῦν μὲ τὸ ἰσχῦον σύστημα τὴν 9ην Φεβρουαρίου 1964.

Ἡ ἀκρόασις τοῦ κ. Παπανδρέου εἰς τὸν Βασιλέα διήρκεσεν ἐπὶ 45 λεπτὰ τῆς ὥρας, μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτῆς ὁ κ. Παπανδρέου προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους ἀνακοινώσεις:

«Ἀνεκοίνωσα εἰς τὸν Βασιλέα ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔλαβε ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν Βουλήν, ἀλλὰ δὲν δέχεται νὰ στηριχθῇ εἰς αὐτὴν διὰ νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχήν. Ἀνεκοίνωσα ἐπίσης ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἔχει εἰλημμένην ὁριστικὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ μετάσχῃ εἰς οὐδὲν ἄλλο κυβερνητικὸν σχῆμα. Ἐν συνεχείᾳ προέβην εἰς τὴν εἰσήγησιν ὅτι ὑπὸ τὰς διαμορφωθείσας συνθήκας καὶ διὰ λόγους καὶ ἐθνικοὺς καὶ πολιτικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος διάλυσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ ἐνέργεια ἐκλογῶν ὑπὸ ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως.

Ἔθεσα διὰ τοῦτο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Βασιλέως τὴν παραίτησιν τῆς κυβερνήσεως».

Ἐξ ἄλλου ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βασιλικοῦ Αὐλαρχείου ἐξεδόθη ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις:

«Ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Γεώργιον Παπανδρέου, ὅστις ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν τῆς ὑπ' αὐτὸν κυβερνήσεως. Ὁ Βασιλεὺς ἀπεδέχθη τὴν παραίτησιν».

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 5ην ἀπογευματινὴν ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Τσιριμῶκον, ὁ ὁποῖος τὸν ἐνημέρωσεν ἐπὶ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ δυνάμεως τῶν κομμάτων.

Μετὰ τὸν κ. Τσιριμῶκον ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ κ. Παν. Κανελλόπουλον.

Ὁ Βασιλεὺς ἀφοῦ ἤκουσε τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Κανελλοπούλου ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐντολὴν τοῦ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως ὑπὸ περιωρισμένον χρονικὸν ὅριον. Ὁ κ. Κανελλόπουλος δηλαδὴ θὰ ἔπρεπε νὰ δώσῃ εἰς τὸν Βασιλέα ἀπάντησιν περὶ τῆς δυνατότητός του νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν ἂν ὄχι ἐντὸς 24ώρου πάντως ὅμως τὸ ἀργότερον ἐντὸς 48ώρου λόγῳ τῆς κρισιμότητος τῆς καταστάσεως ἐν Κύπρῳ.

Ἡ ἀκρόασις τοῦ κ. Κανελλοπούλου διήρκεσεν ἐπὶ δίωρον περίπου.

Ἐξερχόμενος τῶν Ἀνακτόρων ὁ κ. Κανελλόπουλος ἀνεκοίνωσεν τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Βασιλεὺς μοῦ προσέφερε τὴν ἐντολὴν τοῦ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως. Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἰδιαιτέρως πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας τελεῖ ἡ χώρα καὶ λόγῳ εἰδικῶν ἐθνικῶν ὡρισμένων περιστατικῶν, μοῦ ἐπέβαλε νὰ εὐχαριστήσω τὸν Βασιλέα καὶ νὰ παρακαλέσω νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ μὴ δεχθῶ τὴν προσφορὰν τοῦ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἐκ τῶν προτέρων ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸ τεκμήριον τῆς πλειοψηφίας. Πιστεύω ὅτι ἐπεβάλλετο, ἔστω καὶ ἐπὶ θυσίᾳ τῶν συμφερόντων τοῦ κόμματος τοῦ ὁποίου ἡγοῦμαι ἐθνικὴ σωφροσύνη.

Κατόπιν τούτου ὁ Βασιλεὺς μὲ ἐξουσιοδότησε νὰ ἐξετάσω τὴν δυνατότητα σχηματισμοῦ κυβερνήσεως ἐκ τῆς παρούσης Βουλῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἀπεδέχθην»

Ἐρωτηθεὶς ἐὰν θὰ ἔχῃ ἐπαφὰς μὲ ἄλλους παράγοντας τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ἀπήντησεν ὅτι εἶναι τοῦτο πιθανόν. Πάντως θὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν καὶ θὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως.

Ἐπίσης ὁ κ. Κανελλόπουλος ἀνεγνώρισεν ἐκ πρώτης ἀντιλήψεως τῶν πραγμάτων τὸ δυσχερὲς σχηματισμοῦ τοιαύτης κυβερνήσεως.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω δηλώσεως τοῦ κ. Κανελλοπούλου προκύπτει σαφῶς ὅτι ὁ Βασιλεὺς θὰ προχωρήσῃ εἰς τὸν σχηματισμὸν ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως ἡ ὁποία θὰ διενεργήσῃ τὰς ἐκλογάς.

Κατὰ δημοσιογραφικὰς πληροφορίας ἡ ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις ὁρκίζεται ἐντὸς τῆς σήμερον ἢ αὔριον.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἂς περιπατήσωμεν πρὸς νέαν ζωήν!

Ποιμαντορικὴ ἐγκύκλιος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Κωνσταντίνου

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Κωνσταντῖνος ἀπηύθυνε τὴν ἀκόλουθον ἐγκύκλιον πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ:

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Λαμπροφόρος καὶ τηλαυγὴς ἀνέτειλε καὶ πάλιν σήμερον ἡ τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως ἡμέρα καὶ ἑορτή. Καὶ διὰ τοῦτο σήμερον ἡμεῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὑπὸ τοὺς ἱεροὺς τῶν Ναῶν θόλους συνελθόντες, «ἐν ἄσμασι καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς» πανηγυρίζομεν «τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον», μετὰ θάμβους καὶ δέους ἱεροῦ ἀποθαυμάζοντες τὸ μέγεθος τῆς ἀφάτου τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀγάπης καὶ συγκαταβάσεως.

Ἡ γενέθλιος τῆς σωτηρίας ἡμῶν μεγάλη ἡμέρα φέρει πλησίον μας τὸ κοσμοϊστορικὸν γεγονὸς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, εὗρε τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Σωτῆρος, ἵνα γεφυρώσῃ τὸ χάσμα, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησε μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία. Κατέρχεται ὁ Θεὸς εἰς τὴν Γῆν ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Γίνεται ἡ οὐρανόδρομος κλῖμαξ, ἡ μετάγουσα τοὺς ἐκ τῆς Γῆς πρὸς οὐρανόν.

Ἰδοὺ ἡ χαρὰ τῶν ἀνθρώπων! Ἰδοὺ τῶν ἁμαρτωλῶν ἡ λύτρωσις! Διὰ τοῦτο, ἐν συγκινήσει ἂς κλίνωμεν γόνυ ψυχῆς καὶ σώματος πρὸ τοῦ ἐν σπηλαίῳ τεχθέντος καὶ ἂς ἀναφωνήσωμεν πάντες μετὰ τοῦ ψαλμῳδοῦ: «Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε».

Χαίρομεν τὴν σωτηρίαν. Ἀλλὰ ἂς μὴ μείνωμεν μακρὰν τοῦ Σωτῆρος. Δεῦτε ἴδωμεν Χριστόν. Ἂς τὸν ἴδωμεν ὡς Σωτῆρα. Ἂς τὸν ἀγαπήσωμεν ὡς Λυτρωτήν. Ἂς αἰσθανθῶμεν τὸ μέγεθος τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς. Ἂς ἐννοήσωμεν, ὅτι δι' ἡμᾶς ἐδέχθη ταπείνωσιν καὶ ἀνεκλίθη ἐν φάτνῃ καὶ ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἡμεῖς τῆς σωτηρίας ἀπολαύσωμεν. Ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς «ἔνθα ὁδεύει ὁ Ἀστήρ». Ἀκολουθήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν νοητὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Ἀκολουθήσωμεν τοῖς ἴχνεσιν Αὐτοῦ, ἵνα, καθὼς Ἐκεῖνος περιεπάτησε, «καὶ ἡμεῖς ἐν κοινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν».

Ἂς γίνῃ φῶς εἰς τὰ βήματά μας ὁ λόγος Του. Ἂς γίνῃ ἀστὴρ φωτεινὸς δι' ἕνα ἕκαστον ὁ Νόμος τῆς ἀγάπης τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ Εὐαγγελίου Του. Ἂς φωτίσῃ καὶ ἂς στηρίξῃ καὶ ἂς ὁδηγήσῃ τὰ κλονιζόμενα βήματά μας ἡ Χάρις τοῦ ἐνανθρωπίσαντος καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους κομίσαντος τὴν εἰρήνην τὴν «πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν».

Ἐπὶ πλέον δὲ εὐθυγραμμίζοντες τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὸ Εὐαγγελικὸν φῶς καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἂς καταστῶμεν ἕκαστος φορεὺς τῆς πολυποθήτου εἰρήνης, προσευχόμενοι ἅμα, ἵνα ἡ πανσθενουργὸς δύναμις τοῦ Κυρίου καταπαύσῃ «τὰ φρυάγματα τῶν Ἐθνῶν» καὶ ὁδηγήσῃ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἰσχυρῶν τῆς Γῆς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ἀλλὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν φιλαδελφίαν Αὐτοῦ μιμούμενοι, ἂς στρέψωμεν κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην ἡμέραν τὸ βλέμμα τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς πτωχείας καὶ ἀσθενείας καὶ ἀνάγκης πιεζομένους ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ ἂς ἀνοίξωμεν τοὺς θησαυροὺς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ ὡς ἄλλοι μάγοι προσφέρωμεν τὰ δῶρα τῆς ἀγάπης ὡς πρὸς τὸν ἐν σπηλαίῳ τεχθέντα, γνωρίζοντες, ὅτι, ἐφ' ὅσον ἐποιήσαμεν ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν Αὐτοῦ τῶν ἐλαχίστων, Αὐτῷ ἐποιήσαμεν.

Ἡ χάρις τοῦ ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντος καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθέντος διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Χριστούγεννα 1963.

Ὁ Μητροπολίτης
+ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Διάγγελμα τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου

«Δύναμις μόνον ἀπὸ τὸν Λαόν!»

Μὲ τὸν βέβαιον ΘΡΙΑΜΒΟΝ τῶν ἐκλογῶν τοῦ Φεβρουαρίου ἡ Ἑλλὰς θὰ βαδίσῃ πρὸς περίοδον μεγάλης ἀναδημιουργίας

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Γ. Παπανδρέου ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὸ κάτωθι διάγγελμα:

«Ὑπέβαλα σήμερον εἰς τὸν Βασιλέα τὴν παραίτησιν τῆς κυβερνήσεως. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος, ἡ μόνιμος κατηγορία, ἡ ὁποία μοῦ ἀπηυθύνετο ἦτο ὅτι ἐκινούμην ἀπὸ ἐλατήρια φιλαρχίας. Καὶ ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς ἀληθείας. Ἐπιβράβευσιν τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μᾶς ἀνέδειξε πρῶτον κόμμα. Δὲν μᾶς παρέσχεν ὅμως αὐτοδύναμον κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν. Ἐν τούτοις ἔσπευσαν τὴν πλειοψηφίαν αὐτὴν νὰ μᾶς παράσχουν καὶ αἱ δύο πτέρυγες τῆς Βουλῆς καὶ μάλιστα εἰς βαθμόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει προηγούμενον εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς χώρας.

Ὄχι μόνον ἠδυνάμεθα, ἀλλὰ παρεκαλούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ψῆφον καὶ τῶν δύο ἄκρων τῆς Βουλῆς—καὶ τῆς ΕΡΕ καὶ τῆς ΕΔΑ— ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὸν τὸ ἀπίστευτον γεγονὸς τῆς ὑπερψηφίσεως τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ τοὺς 300 βουλευτὰς τῆς Βουλῆς. Καὶ ἠρνήθημεν. Ἐρωτῶ τοὺς παλαιοὺς καὶ νέους ἐπικριτάς μας: Ποῦ εἶναι ἡ φιλαρχία μας; Διατί ἐπροτιμήσαμεν ἀπὸ τὴν πάνδημον ὑπερψήφισιν τὴν παραίτησιν; Ἡ ἀπάντησις εἶναι πλέον πασίδηλος. Διότι δὲν θέλομεν νὰ ἀντλῶμεν τὴν δύναμιν ἀπὸ τὴν συναλλαγὴν τῶν παρασκηνίων, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τὴν δεξαμενὴν τοῦ λαοῦ μας.

Δὲν ὑπηρετοῦμεν συμφέροντα. Ἰδεώδη ὑπερασπίζομεν. Καὶ αὐτὸ θὰ συμβαίνῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον. Εἴμεθα βέβαιοι διὰ τὴν νέαν προσεχῆ ἐτυμηγορίαν τοῦ λαοῦ μας. Ἐὰν αἱ ἐκλογαὶ τοῦ Νοεμβρίου μᾶς ἀνέδειξαν πρῶτον κόμμα καὶ μᾶς ἔδωσαν τὴν λύσιν, αἱ ἐκλογαὶ τοῦ Φεβρουαρίου θὰ μᾶς δώσουν τὸν θρίαμβον. Εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος καὶ βασίζομαι εἰς τὰ μηνύματα τὰ ὁποῖα καταφθάνουν ἀπὸ ὅλας τὰς περιοχὰς τῆς χώρας καὶ τὰς πόλεις καὶ τοὺς ἀγρότας, ὅτι ἡ ἔκτασις τῆς ἐμπιστοσύνης τὴν ὁποίαν θὰ μᾶς παράσχῃ ὁ λαός μας δὲν θὰ ἔχῃ προηγούμενον.

Ἀπευθύνω πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὴν εὐγνωμοσύνην μου καὶ τὰς πλέον ἐγκαρδίους εὐχάς μου διὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ διὰ τὸ Νέον ἔτος.

Κατεχόμεθα ἀπὸ βαθεῖαν συνείδησιν, ὅτι εἴμεθα οἱ φορεῖς ἱστορικῆς εὐθύνης καὶ ἀποστολῆς. Καὶ παρέχομεν τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι τιμώμενοι μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ μας, θὰ δημιουργήσωμεν μίαν νέαν μεγάλην περίοδον δημοκρατικῆς ἀναγεννήσεως».

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΦΑΙΔΡΟΤΗΤΕΣ

Ποίαν ἐντύπωσιν θὰ ἔκαμνε πολεμιστὴς μέ... σφεντόνα ἐναντίον... φλογοβόλου ἅρματος; Τοιαύτην ἐντύπωσιν κάμνει καὶ ἡ ἀρθρογραφία τῆς τοπικῆς ἐφημερίδος τῆς ΕΡΕ ἐναντίον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι εἶναι... «ὁ μάγος μὲ τὰ φίλτρα τῶν φράσεων». Αὐτὰ τὰ ἔλεγαν πρὸ τῶν ἐκλογῶν: «Ὁ Παπανδρέου εἶναι μόνον ὁ ἄνθρωπος τῶν ὡραίων λόγων, ἐνῷ ὁ Καραμανλῆς εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῶν ὡραίων ἔργων»... Αὐτά, ὅμως, ΠΡΟ τῶν ἐκλογῶν. Ἀλλά, τώρα πιά; Δὲν ἐπῆρεν εἴδησιν ἡ «Πελοπόννησος» ὅτι ὁ Γεώργιος Παπανδρέου, ὡς πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, ἔκαμε ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΕΡΓΑ, ἐνῷ τὸ μόνον μετεκλογικὸν ἔργον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ ὑπῆρξεν... ἡ φευγάλα; Ἀφοῦ λοιπὸν τὸ ὄργανον τῆς ΕΡΕ ζῇ ἀκόμη εἰς τὴν τύπου «παλαιοῦ ἡμερολογίου» προπαγάνδαν, ἂς ἐρωτήσῃ ἕνα ἀγρότην ὀφείλοντα εἰς τὴν ΤΤΕ, ἕνα γονέα μαθητοῦ, ἕνα ἐκπαιδευτικόν, ἕνα δικαστικόν, ἕνα δημόσιον ὑπάλληλον, ἕνα συνταξιοῦχον, ἕνα φορολογούμενον ἐν γένει, διὰ νὰ μάθῃ ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐπανέλαβεν ὡς πρωθυπουργὸς «ὡραίους λόγους» ἢ ἔκαμε συγκεκριμένας «ὡραίας πράξεις»... Ὁπότε, θὰ πρέπει ν' ἀφήσῃ τὴν «σφεντόνα» τῆς παρωχημένης περὶ «φράσεων» προπαγάνδας, διὰ νὰ μὴ γίνεται φαιδρόν.

Η ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

Ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 300)16-3-1962 ἐμπιστευτικὸν ἔγγραφον τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς ἐν Ρώμῃ Ἑλληνικῆς Πρεσβείας ἀπεκαλύφθη ἡ σκηνοθεσία τῶν περὶ Ἑλλάδος «ἀνταποκρίσεων» τοῦ (ἀργυρωνήτου) ξένου τύπου: Ἕνας ὑπάλληλος τῆς Πρεσβείας, διωρισμένος ἀπὸ τὴν ΕΡΕ, ἔγραφεν ἄρθρον, βάσει στοιχείων ἐξ Ἀθηνῶν. Τὸ ἔδιδε (φυσικὰ μετὰ σχετικοῦ «φακέλλου») εἰς Ἰταλικὴν ἐφημερίδα («συμφορόζα», ἡ ὁποία τὸ ἐδημοσίευσεν. Ἄλλος διωρισμένος ἀπὸ τὴν ΕΡΕ ὡς «ἀνταποκριτὴς» τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου τό... ἐτηλεγραφοῦσεν εἰς Ἀθήνας, ὡς τεκμήριον τῆς στάσεως τοῦ... ξένου τύπου ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως τῆς ΕΡΕ καὶ ἐναντίον τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον τὸ ἔστελλεν εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὸ «ἐθνικὸν» ραδιόφωνον, πρὸς... ἐνημέρωσιν τοῦ ἀνυπόπτου ἑλληνικοῦ λαοῦ! Καὶ ὅλο αὐτὸ τὸ καρναβάλι τῶν «ἐγκύρων εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων», διὰ τοῦ ὁποίου ἐνηργεῖτο ἡ πλέον προκλητικὴ αὐτοδιαφήμισις τῆς ΕΡΕ, ἐχρηματοδοτεῖτο... ἀπὸ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον... Θὰ διερωτηθῇ κανείς: Διατί δὲν συνέτασσεν ἡ ΕΡΕ τὰ ἄρθρα ἐν Ἀθήναις καὶ δὲν τὰ ἔδιδε, μὲ τὸ σχετικὸν παραδάκι, εἰς τοὺς ἀνταποκριτὰς τῶν ἐφημερίδων, ἀντὶ νὰ καταφεύγῃ εἰς τὴν σκηνοθεσίαν; Ὑπάρχουν δύο ἀπαντήσεις: Πρῶτον, ὅτι αἱ «συμφορόζαι» ἐφημερίδες, ποὺ ἐδέχοντο τοιαῦτα ἄρθρα, δὲν εἶχον ἀνταποκριτὰς ἐν Ἀθήναις, ἐνῷ ἐκεῖναι, ποὺ εἶχον, δὲν ἐδέχοντο. Δεύτερον πῶς θὰ ἐξοικονομοῦντο μερικοὶ «ἡμέτεροι»;

ΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΙ

Ἤχησεν ἄσχημα ἡ ἀνακοίνωσις τῶν ταχυδρομικῶν, ὅτι θὰ ὑπάρξῃ βραδύτης εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῆς ἑορταστικῆς ἀλληλογραφίας, ἐπειδὴ δὲν θὰ ἐργασθοῦν ὑπερωριακῶς. Ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ἀφήνει ἀξιόλογα κέρδη εἰς τὸ Δημόσιον τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται, ἀπὸ σεβασμὸν πρὸς τὸ περισσότερον ἐν Ἑλλάδι ἢ εἰς ἄλλας χώρας ἐπιβαρυνόμενον κοινὸν ὅπως πληρώσῃ ὑπερωρίας, χάριν τῆς ὁμαλῆς ταχυδρομικῆς ἀνταποκρίσεως.

"ΘΑ,, ΚΑΙ "ΘΑ,,

Διασκεδαστικὴ ἦτο ἡ προτελευταία συνεδρίασις τῆς Βουλῆς. Ὅλα ὅσα ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κέντρου «θὰ» τὰ ἔπραττε καὶ ἡ ΕΡΕ, ἐὰν ἐπανήρχετο ἐκ τῶν ἐκλογῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν. «Θὰ» ἔδιδεν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὔξησιν (μάλιστα, κατά.. 1ο)ο μεγαλυτέραν!). «Θὰ» ἔδιδε μεγαλυτέρας διευκολύνσεις εἰς τοὺς ἀγρότας ὀφειλέτας. «Θὰ» κατήργουσε τὰ δίδακτρα καὶ τέλη εἰς τὰ σχολεῖα. «Θὰ» καὶ «θὰ» καὶ τί δὲν «θά»... Ἀλλά, ἀφοῦ εἶναι ἔτσι, διατί ὅταν ἔδιδεν ὁ κ. Παπανδρέου τὰς ὑποσχέσεις του, τὸν ἀπεκάλουν «δημαγωγὸν» καὶ διατί ἔλεγαν, ὅτι αὗται αἱ ὑποσχέσεις εἶναι ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθοῦν;

Η "ΗΜΕΡΑ,,

Λόγῳ τῆς ἀργίας τῶν Χριστουγέννων, ἅπασαι αἱ πρωϊναὶ ἐφημερίδες, ἑπομένως καὶ «Ἡ ΗΜΕΡΑ», δὲν θὰ ἐκδοθῶσιν αὔριον Πέμπτην.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΕΝΟΣ "ΓΚΡΙΝΙΑΡΗ,,

Ἀνώφελα τὰ καραβάνια τῶν Μάγων...

Ἔρχονται μὲ τὰ θεῖα δῶρα φορτωμένοι,
μὰ τοὺς ληστεύουνε στὸ δρόμο
καὶ τοὺς ἀφήνουνε γυμνούς.
Στὴ φωτιά καῖνε τὰ κορμιά τους,
μαζὶ καὶ τὰ βιβλία τῆς σοφίας τους.
Τοὺς ἐκτελοῦνε οἱ φονηάδες σὰν κακούργους.
Στραγγαλίζουν στὴν κούνια τὴν Ἰδέα...

⁂

Πέρα στὴ θάλασσα γκρεμίζεται τὸ ἀστέρι
μέσα στὰ σπλάχνα ναυαγίων...

⁂

Οἱ νυχτερίδες σύννεφο, γυρίζουν στὴ σπηλιά.
Σωπαίνουν τὰ τραγούδια στὶς βουνοπλαγιὲς
Καὶ οἱ προσευχὲς γυρνοῦνε σ' ἐμβατήρια μίσους.
Ὀργώνομε τὴ γῆ μὲ τὶς ὀβίδες,
νὰ σπείρωμε τοῦ δράκοντα τὰ δόντια,
κι' ὁ ἴσκιος τοῦ Ἡρώδη
σκεπάζει ὅλη τὴ γῆ...

Π. Α. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ...

Τὸ «λουλούδι τῆς εἰρήνης»
(Ἔργον τοῦ Ρουμάνου Ἴωνος Ἰριμέσκο)

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

Μετὰ πεισματώδη προσπάθειαν ἐκλέγεται διὰ τὸ Κογκρέσον

ΑΦΗΓΗΜΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

20ὸν
ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ἐτελείωσε. Τὴν ἄνοιξη τοῦ 1945 ἡ θρυμματισμένη Γερμανικὴ στρατιὰ ἀπεσύρετο ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μετώπων. Οἱ Ἰάπωνες ἐξετοπίζοντο διαδοχικῶς ἀπὸ τὰ νησιὰ τοῦ νοτίου Εἰρηνικοῦ. Ὁ κόσμος προσέβλεπε πλέον πρὸς τὴν εἰρήνη.

Τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ ὁ Τζὰκ Κέννεντυ. Ἦταν 28 ἐτῶν, ἄριστης ἐμφανίσεως, πολεμικὸς ἥρως, ἑκατομμυριοῦχος. Στὸ παθητικό του εἶχε τὸ πρόβλημα τῆς ράχης του, ποὺ τὸν ἀνάγκαζε νὰ χρησιμοποιῇ μπαστούνι γιὰ τὸ βάδισμά του. Ἐπὶ πλέον δὲν εἶχε οὔτε ἐργασία, οὔτε καὶ ἐπάγγελμα. Ἕνας ἑκατομμυριοῦχος δὲν εἶχε ἀνάγκη νὰ ἐργασθῇ, ὅμως ὁ Κέννεντυ δὲν ἐσκόπευε νὰ περάσῃ τὴ ζωή του ὡς πλουσιόπαιδο, ἔχοντάς την γιὰ παιγνίδι. Οἱ μεγάλες ἀμερικανικὲς οἰκογενείας τῶν Ροῦζβελτ, τῶν Ροκφέλλερ καὶ τῶν Χάρριμαν δὲν ἐπίστευαν ὅτι τὸ «παιγνίδι» μπορεῖ νὰ καλύψῃ ὁλόκληρη τὴ ζωή, ἐνῷ οἱ Κέννεντυ ἐπίστευαν ὅτι τὸ σκληρὸ παιγνίδι ἔχει τὴν ἀξία του μόνον ὅταν ἔχει σὰν ἀντίβαρό του τὴ σκληρὴ ἐργασία. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Τζὰκ ἀπέβλεψε σὲ κάποια ἀπασχόληση, ποὺ θὰ τοῦ ἐπέτρεπε νὰ ἐργασθῇ σκληρὰ καὶ νὰ τοῦ προσφέρῃ ἕνα χρήσιμο λειτούργημα.

Ἐπειδὴ τὸ ταλέντο του ἦταν νὰ χρησιμοποιῇ τὶς λέξεις, ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ δημοσιογράφος. Ταξίδεψε στὴ Νέα Ὑόρκη, ζήτησε θέση στὸν Ὀργανισμὸ τῶν ἐφημερίδων τοῦ Χὴρστ καὶ πέτυχε.

Ἡ πρώτη του ἀποστολὴ ἦταν στὸν Ἅγιο Φραγκίσκο, γιὰ νὰ «καλύψῃ» τὴν ἐναρκτήριο συνεδρίαση ἑνὸς παγκοσμίου ὀργανισμοῦ ἀφωσιωμένου στὴν εἰρήνη — τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ὁ κόσμος ἔστρεφε τὰ μάτια του ἐλπιδοφόρα στὸν Ἅγιο Φραγκίσκο. Ἐκεῖ θὰ ἐκρίνετο ἡ ἀσφάλεια τῆς ἀνθρωπότητος. Τὰ αἱμόφυρτα ἀπὸ τὸν πόλεμο ἔθνη προσηύχοντο νὰ κατορθώσουν ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες, ποὺ θὰ συνήρχοντο στὴν Ἀμερική, νὰ λύσουν τὰ προβλήματα τῆς κατοχυρώσεως τῆς εἰρήνης. Ἡ πρώτη ἀνταπόκρισις τοῦ Κέννεντυ ἦταν μᾶλλον πεσσιμιστική. Ἔγραφε, ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ Ὀργανισμοῦ θὰ ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὴν ἀλληλεγγύη τῶν Τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων — Ἀμερικῆς, Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας — ἐν πρώτοις, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἀπὸ τὸν σκληρὸ ἀγῶνα των ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ ὁρμοῦντος κομμουνισμοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἐστάλη στὴν Ἀγγλία νὰ παρακολουθήσῃ τὰς γενικὰς ἐκλογάς, αἱ ὁποῖαι ἀφήρεσαν τὴν πολιτικὴ ἡγεσία ἀπὸ τὸν «πατέρα τῆς Νίκης» Τσῶρτσιλ. Κατόπιν περιώδευσε σὲ πολλὲς εὐρωπαϊκὲς χῶρες καὶ παρηκολούθησε τὴν προσπάθεια ἀνοικοδομήσεως.

Εὐτυχισμένες στιγμὲς τοῦ ζεύγους Κέννεντυ...

Ἐνόσῳ ὅμως ἐνεβάθυνε στὴν ἀνάλυση τῶν γεγονότων καὶ ἐγίνετο ἐνήμερος τῆς πραγματικότητος πίσω ἀπὸ τὰ διπλωματικὰ παρασκήνια, ἀντελαμβάνετο ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ ρεπόρτερ δὲν ἦταν γι' αὐτόν. Αἰσθανόταν ὅτι ὁ δημοσιογράφος ἐργάζεται ἀποτραβηγμένος ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ δρᾶσι τοῦ κόσμου. Γράφει καὶ σχολιάζει τὴν δρᾶσι τῶν ἄλλων. «Εἶναι πολὺ παθητικὴ δουλειά», ἐξωμολογήθη στοὺς φίλους του, ὅταν μίλησε γιὰ τὰ πρῶτα σφάλματα τῆς καρριέρας του. Καὶ ἔτεινε πρὸς περισσότερο δραστήρια πεδία, ὅπου αὐτὸς νὰ δημιουργῇ τὶς εἰδήσεις καὶ ἄλλοι νὰ τὶς μεταδίδουν καὶ νὰ τὶς σχολιάζουν.

Ὑπὸ τὴν ἐπίδραση αὐτῶν τῶν σκέψεων, γυρίζοντας τὸ 1945 ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, ὑπέβαλε τὴν παραίτησή του ἀπὸ ρεπόρτερ.

Λέγεται ὅτι ὁ Τζὼν Φ. Κέννεντυ ἀπεφάσισε νὰ ἀναμιχθῇ στὴν πολιτική, ἕνα βράδυ, ἔπειτα ἀπὸ μακρὰ συζήτηση μὲ τὸν πατέρα του. Ὁ γέρω Τζὸ τοῦ ἔλεγε, ὅτι ἀφοῦ εἶχε διαθέσει τὴ ζωή του κατὰ τὸν πόλεμο στὸ ἔθνος, τώρα θὰ ἔπρεπε νὰ συνεχίσῃ τὴν πολιτικὴ παράδοση τῆς οἰκογενείας στὴν δημοσία ὑπηρεσία. Θὰ τὸν ὑπεστήριζε ὁλόκληρη ἡ οἰκογένεια. Ἔτσι, ὁ Τζὼν ἀπεφάσισε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν προτροπὴ τοῦ πατέρα του.

Ἀλλά, δὲν φαίνεται νὰ εἶναι ἀκριβῶς ἔτσι ἡ ἀλήθεια. Βέβαια, ὑπῆρχε μιὰ πολιτικὴ παράδοσις στὴν οἰκογένεια Κέννεντυ καὶ ὁ γέρω Τζὸ ἤθελε νὰ τὴν ἰδῇ συ-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 8ην ΣΕΛΙΔΑ